

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokojene.

O dvojnem zaslužku.

V Avstriji je stopilo v zadnjem času pod pritiskom naraščajoče brezposelnosti in obče krize v ospredje vprašanje, kako odpraviti dejstvo, da posamezne osebe opravljajo dve ali več služb, in zanje prejemajo več plač. V državnem zboru so bili vloženi že zadevni predlogi in je celó vlada sama že sestavila načelni osnutek zakona, s katerim naj se to važno socialno vprašanje, ki je zaradi velike nezaposlenosti takó pereče, uredi. Tako je bivši kancelar dr. Ender izjavil v narodni skupščini, da se vlada pri proučevanju problema brezposelnosti, ne bo izognila tudi nenavadno kočljivemu vprašanju takozvanih »Doppelverdienerjev«; trudi se pa, da najde rešitev, ki bo varovala zares upravičene interese in se ozirala na razmere v posebnih primerih, tako da bo z odpravo tega socialnega zla pomagala revščini brezposelnih.

Predlog poslanca dr. Otona Bauerja, ki poziva zvezno vlado, naj predloži narodni skupščini osnutek zakona o zaščiti delovnega trga, je bil sicer odklonjen, vendar je pa zbornica sprejela sklep, da se postopanje vlade, ki pripravlja zakon o ureditvi razmerja oseb z dvojnimi zaslužki, odobri in se vlada poziva, naj osnutek čim prej predloži parlamentu.

K temu pripominja dunajsko uradniško glasilo »Reichsverband« naslednje:

»Vlada in parlament sta torej sklenila, da rešita problem dvojnih in postranskih zaslužkov, ki je doslej tvoril samó predmet teoretičnih razprav, in da najdeta praktično rešitev. Kakor vsem drugim krogom prebivalstva, mora biti tudi uradnikom dovoljeno, da zavzamemo k temu problemu stališče, to tembolj, ker se po dosedanjem obravnavanju tega vprašanja zdi javnosti, da bo rešeno spet enkrat izključno na račun uradništva. Niti od daleč ne bomo poskušali zanikati, da je neutemeljeno in nesocialno, če v času tako težke gospodarske stiske in pri vedno še naraščajoči brezposelnosti desetstotič ljudi prejemajo večkratne dohodke, to pa na stroške brezposelnih soljudi. Navzlic temu spoznanju, moramo pa že takoj uvodoma ugotoviti, da bo po potih, katera so se doslej uporabljala, težko najti zadovoljivo rešitev.

Predvsem se moramo pri razpravi o tem vprašanju osvoboditi osnovne zmotne: ne smemo istovetiti javnih nameščencev z osebami, ki imajo po več služb. Ni mogoče tajiti, da se v vsakem časopisnem članku, na vsakem zborovanju, pri vsakem pogovoru za gostilniško mizo in kjerkoli je pač govor o dvojnih zaslužkarjih, misli povsod samó na državne nameščence in upokojene, ki baje odvzemajo ubogim brezposelnim kruh. V tem tiči težka osnovna napaka. Pojem »dvojnega zaslužkarja« je treba pač razširiti.

Če samo površno pogledamo uslužbenske razmere pri različnih stanovih, opazimo prav povsod take primere dvojne zaposlitve: zdravnik, ki je tudi uradnik, ki dopoldne predava na univerzi ali pa operira na kliniki, popoldne pa izvršuje zasebno prakso; uradnik, ki dela zvečer v svojem uredništvu, kjer je stalno nameščen, med dnem pa deluje kot dopisnik raznih drugih listov; knjigovodja, ki je zaposlen preko dneva v svoji poslovnici, ob večernih urah in ob nedeljah pa dela pri več drugih tvrdkah, katerim se ne izplača, nastavi lastnega uradnika, in jim vodi knjigovodstvene posle in sestavlja bilance — mar niso vsi ti prav tako »dvojni zaslužkarji«

kakor javni nameščenci? Treba je pa, če hočemo biti pravični krog še bolj razširiti, da pokažemo, kako je resnično, potencirano dvojno in postransko zaslužkarstvo razvito šele prav izrazito pri drugih poklicih: pri trgovcih, ki jim ni dovolj eno podjetje, temveč ki si ustanavljajo mnoge podružnice katere jim zagotove večkratne dohodke, dalje pri tistih trgovcih, katerim žene in otroci pomagajo v podjetju in s tem odvzemajo brezposelnim zaslužek. Kako je pa pri kmetih, ki po svojih zastopnikih prav posebno krepko nastopajo proti ljudem z dvojnimi zaslužki, kar so po njihovih mislih zgolj uradniki in upokojenici? Mar na kmečkem posestvu ne delajo vsi družinski člani od sedemletnega pobiča do sedemdesetletnega starca, to pa samó zato, da prihranijo izdatke za tuje delovne sile in s tem dvignejo dohodek gospodarstva?

Že teh par primerov zadostuje kot dokaz, da je dvojno zaslužkarstvo prav povsod domá, in da je napačno in samo hlimba, če ga iščemo le pri javnih uradnikih. Iz tega izhaja drugi sklep, druga zahteva, katero bomo s stališča javnih nameščencev zmerom poudarjali in morali poudarjati: če vlada, kakor je zvezni kancelar napovedal, išče tod rešitev, potem le po benega polovičarstva, le ne omejitve na posameznike ali na posamezne stanove, temveč lotimo se dela na vsi črti! Potem ne smemo dopustiti take rešitve, da vzamemo aktivnemu uradniku s 300 šilingi mesečne plače ali pa ubogemu upokojenцу z 200 šilingi pokojnine, njegov borni postranski zaslužek, osebe pa, ki iz dvajset in več virov prejemajo dohodke — en sam pogled v adresar zadostuje, da vidimo, da ta vrsta tudi v Avstriji uspeva — obvarujemo. Gospodje narodni poslanci bi morali imeti tudi pogum, da sami z dobrim vzgledom prednjačijo in bi se morali ves čas, dokler izvršujejo svoj poslanski mandat, odpovedati svoji plači — pa naj so že v javni ali zasebni službi. Prav tako bi postala mnoga dobro plačana mesta v zavodih za socialno zavarovanje, v organizacijah, zadrugah itd., prosta za brezposelne, če ne bi tudi narodni poslanci tako radi opravljali obenem več poslov. Najvažnejše bi bilo pa tu, da se predvsem lotimo tistih dvojnih zaslužkarjev, ki dvakrat samó — prav za prav večkratno — »služijo«, ki pa ne delajo tudi dvakrat kakor drugi. Treba bi bilo pozdraviti tako razlikovanje. Tu bi zajeli predvsem tisti krog bančnih ravnateljev in takozvanih »vodilnih funkcionarjev« vseh vrst, ki zasedajo na tucate mest v upravnih svetih raznih podjetij, o katerih često prav nič ne razumejo. Njihovo edino »delovanje« je v tem, da od časa do časa pridejo na občne zborove. Svojih, vseskozi sijajno nagrajenih, poslov že iz gole telesne nezmožnosti ne bi mogli opravljati. Tudi tu bi mogli dati politiki dober vzgled. Znano nam je, da sede v neki deželi odlični politiki vseh strank v upravnih svetih premnogih delniških družbah, od katerih vsake prejemajo tantijeme po 12.000 do 14.000 šilingov na leto. Če bi tudi take primere zajeli, ne bi bilo pomagano le brezposelnim, temveč bi se obenem dosegla tudi znatna razbremenitev narodnega gospodarstva.

Pri obravnavanju tega vprašanja je pa treba glede javnih nameščencev pomisliti še na nekaj. Kjer so javni uradniki in upokojenici zaposleni v postranskih službah, so to navadno le specialisti, katere zaposlujejo zaradi njihovih strokovnih sposobnosti, ki to

službo opravljajo zares le kot postranski posele in s tem le v skrajno redkih slučajih odvzemajo zaslužek brezposelnim. V večini primerov bi podjetnik itak ne najel nobenega stalnega uslužbenca izmed brezposelnih, ker bi se mu to ne izplačalo, in ne bi razen tega na noben način hotel nositi socialnih bremen, predpisanih za stalnega uslužbenca. Kaj naj res v času, ko se neprestano zahteva znižanje produkcijskih stroškov, z zakonom prisilimo podjetnika, naj vajelega, cenejšega delavca odpusti in najame dražjo, zato pa počasnejšo, oziroma manj zanesljivo delujočo delovno moč? Praktična posledica prepovedi dvojnih in postranskih zaslužkov bi prinesla težka razočaranja, ker le zelo majhen del državnih upokojenec, ki so v zasebnih službah, sprejema več kot 300 šilingov mesečne pokojnine.

Če se pa namerava s temi ukrepi onemogočiti samostojni zaslužek tudi ženam, ki delajo poleg svojega moža, ne smemo tu razen vsega drugega prezreti tudi moralnih posledic. Mnoge ženske se bodo rajše ločile, nego da izgube svojo službo. Mar hočemo

navno čuteče ljudi v bodoče siliti v konkubinat ali v § 144.? Kar se pa tiče žensk v javnih poklicih, zoper katere je naperjen v prvi vrsti napad, imajo na pokojnino, katero so si same pridobile, to se pravi: same plačale, enako pravico, kakor moški uslužbenci.

Še često bomo imeli priložnost, zavzeti k vprašanju dvojnih zaslužkarjev stališče, če ta problem ne bo tako kmalu odpravljen z dnevnega reda. V prednjih glavnih načelih smo hoteli samo ugotoviti: če se bo to vprašanje reševalo, se ne smejo uradniki smatrati za državljane z manjšimi državljanskimi pravicami. Idealno stanje bi pač bilo v tem pogledu in bo vedno tako, naj država svoje uradnike tako plača, da ne bodo prisiljeni pridobivati si z napornim postranskim delom tisto, kar jim primanjkuje za njihovo družino. Dokler pa država teh zadostnih sredstev nima, ne bo mogla nobenemu uradniku in upokojenцу zabraniti, da si poišče delo, kjer upa, da ga bo dobil. Ker tudi pripadniki drugih stanov enako mislijo, ne verujemo, da bi mogel v tem pogledu zakon kaj spremeniti.

DR. A. L.:

Disciplina sodišča po novem uradn. zakonu.

Po § 193. uradniškega zakona izrekajo disciplinske kazni samó pristojna disciplinska sodišča na podlagi predpisanega postopka. V § 195. uradniškega zakona je pa določeno, da so disciplinska sodišča: upravna sodišča in državni svet. Upravna sodišča so disciplinska sodišča I. stopnje, državni svet pa v nekaterih primerih prve in poslednje, sicer pa disciplinsko sodišče II. stopnje.

Po § 198. uradniškega zakona so za tiste civilne državne uslužbenice, za katere obstoje (oziroma prav za prav: so obstojala do 31. marca 1931.) v posebnih zakonih določena in ustanovljena posebna disciplinska oblastva, še nadalje pristojna ta oblastva, navzlic določbam, katere smo spredaj navedli. Isti § 198. v nadaljnjem še določa, da je tudi pri teh posebnih disciplinskih oblastvih postopati po disciplinskih predpisih novega uradniškega zakona, če bi predpisi posebnih zakonov glede postopka ne zadoštovali.

Taka posebna disciplinska oblastva postoje v glavnem za nekatere stroke državnih uslužbenec, ki so kolikor toliko po vojaškem vzoru organizirana. N. pr. za organe finančne kontrole, za varnostno stražo, za žandarmerijo itd. Za te stroke tedaj po določilih novega uradniškega zakona poslujejo v disciplinskih zadevah še naprej ta posebna oblastva.

Ostala disciplinska sodišča, katera so bila za poedine resortne ustanovljena s posebnimi zakoni, kakor n. pr. za finančno stroko, ali za splošno upravo itd., so pa po nedvoumnom za-

konskem besedilu s koncem marca t. l. prenehala obstojati

Zanimivo je, da stoje nekateri upravni juristi na stališču, da so tudi po 1. aprilu 1931. v zadevah uslužbenec politične uprave pristojna še vedno disciplinska sodišča pri kr. banskih upravah, za finančne uslužbenice (kolikor to določa zakon o organizaciji finančne uprave) so pristojna še vedno disciplinska sodišča pri finančnih direkcijah itd. To stališče utemeljujejo z določbo § 198. uradniškega zakona, češ da je ta disciplinska sodišča smatrati za »posebna disciplinska oblastva«, katera so ostala še naprej v veljavi.

Menimo, da je zakonodajalec zavestno rabil razlikovanje v izrazih: disciplinsko oblastvo in disciplinsko sodišče. Ta pojma »sodišča« in »upravnega oblastva« sta pa po svoji pravni vsebini kontradiktorna in se po načelih sodobnega državnoslovja ostro izključujeta. Zato bi bilo strogo po besedilu novega uradniškega zakona treba tolmačiti predpis § 198. doslovnó, ker ni nobenega povičja za drugačno razlago.

Nasprotno stališče je zavzelo že na primer tudi finančno ministrstvo, ki je izdalo navodilo, naj disciplinska sodišča pri finančnih direkcijah še nadalje poslujejo kakor doslej.

Zanimivo bi bilo ugotoviti, kakšno pravno naziranje bo osvojil državni svet v tem vprašanju, za katero je po § 200. uradniškega zakona pristojen, da v slučaju spora odloča. Čim državni svet svojo odločbo izda, jo objavimo v našem listu.

J. S.:

Zadružništvo Jugoslavije.

Koncem leta 1930. so bile včlanjene v Glavnem savezu zadružnih zvez v Beogradu sledeče zadružne zveze:

1. Savez nabavljajčih zadrug državnih uslužbenec, osnovan 1. 1921., s 35.570 člani v 114 zadrugah z vplačaniami deleži 75.885.482 Din. Fondi znašajo 169.210 Din, a skupni kredit 44.578.610 Din. V tem savezu so včlanjene: naša nabavljajna, ljubljanska in mariborska kreditna zadruga ter naše najmlajše stavbne zadruge.

2. Glavni savez srbskih zemljoradničkih zadrug, osnovan leta 1895.,

s 100.280 člani v 2230 zadrugah z vplačaniami deleži 4.682.091 Din in članskim jamstvom 66.305.000 Din. Fondi znašajo koncem leta 11.902.326 Din in skupni kredit, ki ga uživajo vse zadruge, 55.047.150 Din.

3. Savez zdravstvenih zadruga v Beogradu, osnovan leta 1921. Ima 15.000 članov v 47 zadrugah s 315.215 Din deležev. Fondi znašajo 1 milijon 688.055 Din in kredit vsch zadrug 1.426.994 Din.

4. Središnji savez hrvatskih seljačkih zadrug v Zagrebu, osnovan leta 1910., z 22.646 člani v 323 zadrugah s

Poslojce
„Nabavljalne zadruge
drž. uslužbencev“ v
Mariboru, Rotovški
 trg. (V prihodnji številki objavimo še sliko prodajalnice te vzgledne zadruge.)

472.875 Din deležev. Fondi znašajo 531.025 Din in skupni kredit zadrug 3.261.434 Din.

5. Zadruga zveza Zagreb, osnovana leta 1920., z 9892 člani v 99 zadrugah in 119.000 Din vplačanih deležev. Fondi znašajo 174.031 Din in skupni kredit 12.194.665 Din.

6. Zadruga zveza Ljubljana, osnovana leta 1899., s 127.000 člani v 578 zadrugah in vplačanimi deleži 1.520.087 Din. Fondi znašajo 232 milijonov 863.279 Din in kredit vseh zadrug 55.596.279 Din.

7. Zveza slovenskih zadrug Ljubljana, osnovana leta 1927., združena z bivšo Zadrugo zvezo Celje, ki je bila ustanovljena leta 1853., s 63.000 člani v 365 zadrugah in vplačanimi deleži 348.460 Din. Kredit znaša 21.852.637 dinarjev.

8. Savez stavbenih zadruga Ljubljana, osnovan leta 1925., s 480 člani v 10 zadrugah.

9. Savez hrvatskih seljačkih zadruga v Sarajevu, osnovan leta 1929., s 13.800 člani v 95 zadrugah in vplačanimi deleži 72.750 Din in kreditom vseh zadrug 4.461.882 Din.

10. Savez srbskih zemljoradničkih zadruga Sarajevo, osnovan leta 1912., z 10.270 člani v 121 zadrugah in vplačanimi deleži 513.000 Din. Fondi znašajo 407.530 Din in kredit vseh zadrug 11.575.120 Din.

11. Zadruga zveza Split, osnovan leta 1907., z 32.696 člani v 197 zadrugah z vplačanimi deleži 629.000 Din. Skupni kredit znaša 10.357.000 Din.

12. Zemljoradnička centralna kasa Novi Sad, osnovana leta 1927., z 10.000 člani v 114 zadrugah in vplačanimi deleži 407.000 Din. Fondi znašajo 325.020

Din in kredit vseh zadrug 25.868.504 dinarje.

13. Banatski savez srpskih zemljoradničkih zadruga Veliki Bečkerek, osnovan leta 1922., s 1692 člani v 82 zadrugah s 281.800 Din deleži. Fondi znašajo 388.149 Din in kredit zadrug 8.430.096 Din.

14. Zveza gospodarskih zadrug Ljubljana, osnovana leta 1919., s 23 tisoč člani v 154 zadrugah s 3030 Din deležev. Fondi znašajo 4680 Din in kredit zadrug 5938 Din.

15. Savez srpskih zemljoradničkih zadruga Novi Sad, osnovan leta 1928., ki ima včlanjenih 210 zadrug s 359.409 Din deležev in katerih kredit znaša 8.977.724 Din.

16. Središnji savez čehoslovaških zemljoradničkih zadrug Novi Sad ima včlanjenih 37 zadrug s 1700 Din deležev in kredit zadrug znaša 12.877 Din.

17. Zadruga matica Split, osnovana leta 1929. Ima včlanjenih 68 zadrug 92.250 Din deležev in kredit zadrug znaša 1.551.170 Din.

Fin. svetnik Ivan Ditz:

Iz trošarinske prakse.

Ali so nabavljalne zadruge državnih uslužbencev in točilci vina pod vejo zavezani plačevati skupni prometni davek na vino?

Po členu 8., točka 2. a) zakona o splošnem davku na poslovni promet z dne 31. januarja 1922., oziroma po členu 159. finančnega zakona za leto 1926./27., so oproščeni davka na poslovni promet poljedelci glede prometa z njihovimi osnovnimi proizvodi ter nabavljalne zadruge državnih nameščencev glede prometa s svojimi člani.

Iz tega je razvidno, da imamo v naši državi 17 zadrug zvez z revizijsko pravico, v katerih je včlanjenih 4844 zadrug. Trije savezi s 315 zadrugami niso objavili števila svojega članstva, ostalih 4529 zadrug pa je imelo koncem leta 1930. 465.326 članov. Ako vzamemo v poštev še število članstva, ki ga trije savezi niso prijavili, imamo v naši državi okrog pol milijona ljudi članov zadrug, kar znači, da si je združništvo, in to v kratkem času, osvojilo široke plasti naroda, kar nam potrjuje, da je bila ideja samopomoči za naš narod velik blagor in da si naš narod obeta od združne ideje ustvaritev solidne gospodarske podlage. Pri pomniti moramo, da državni uslužbenci v zadrugnem pokretu nismo ravno na zadnjem mestu, čemur moramo zopet iskati vzrok v tem, da to osebe uvidi velik pomen združništva in je uverjeno, da se bo moglo edino na ta način uveljaviti kot resen in pomemben gospodarski faktor v narodu in državi (»Zadrugar«, Ljubljana).

vedenem členu 8., točka 2. a) zakona o splošnem davku na poslovni promet v veljavi, in končno prihaja v poštev še določilo točke 7. člena 14. uredbe z dne 14. marca 1931. A. P. št. 16.100, po katerem ni pri uvozu plačevati skupnega davka na blago, ki ga neposredno uvozijo kmetijske zadruge, odnosno na blago, katero uvažajo nabavljalne zadruge državnih uslužbencev ali njih zveza za potrebščine svojih članov.

Na podlagi teh zakonskih določil reklamirajo tako točilci vina pod vejo kakor tudi nabavljalne zadruge državnih nameščencev oprostitev od skupnega prometnega davka na vino zase, in sicer prvi iz razloga, ker spada vino brezdvomno med osnovne proizvode poljedelca in je promet s takimi proizvodi prost skupnega prometnega davka, nabavljalne zadruge pa v glavnem z argumentacijo, da bi bile z ozirom na točko 7. člena 14. uredbe z dne 14. marca 1931. O. P. št. 16.100 oproščene plačevanja skupnega prometnega davka na vino, če bi uvažale vino iz inozemstva in tedaj logično ne morejo biti na slabšem, če kupujejo vino v tuzemstvu.

Priznati moramo, da govoré pravkar citirana zakonita določila na prvi pogled v prid naziranju točilcev pod vejo in nabavljalnih zadrug; če pa temeljiteje analiziramo določila zakonov o splošnem in skupnem prometnem davku ter upoštevamo medsebojno zvezo teh določil in bistvo skupnega prometnega davka sploh, pridemo do zaključka, da je takó naziranje točilcev pod vejo kakor nabavljalnih zadrug nepravilno ter da nasprotuje zakonitim določilom o skupnem prometnem davku, kar je razvidno iz naslednjih pravnih razmotiranj:

Z zakonom o skupnem prometnem davku z dne 12. julija 1930. ni zakon o občem prometnem davku z dne 31. januarja 1922. razveljavljen, ampak samó dopolnjen in deloma izpremenjen in veljajo tedaj določila prvega zakona še dalje, kolikor — po pravnem načelu lex posterior derogat priori — ne nasprotujejo novemu zakonu.

Po § 14., prvi odstavek, zakona o skupnem prometnem davku so dolžni plačevati ta davek brez ozira na kakršnekoli ugodnosti ali oprostitev, predvidene v zakonu o splošnem davku na poslovni promet, vse tiste osebe, ki bodo v uredbah (§ 1., odst. 2.) o skupnem davku navedene kot plačniki skupnega davka.

Uredba, o kateri je tu govor, je izšla pod O. P. št. 16.100 z dne 14. marca 1931. Treba tedaj predvsem ugotoviti, kdo je v ti uredbi določen kot plačnik skupnega prometnega davka na vino.

Odgovor na to nam dá številka 137. tarife skupnega prometnega davka, ki je po členu 1. uredbe sestavni del te uredbe, namreč: »kupec, ko pla-

V. G. Calderon:

Če se mrličji vračajo ...

(Peruanska zgodba.)

Čisto nenadoma, ko ni bil prav nič pripravljen na to, mu je smrt iztrgala nežno ljubljeno ženo. Gonzalo Avendano je osupel prisluhnil, ko so Indijanci pričeli peti mrtvaške pesmi. Motili so mlado gospodarico v snu...

Obotavlja se mu je stariček z redko brado, ki je bil že od časov deda Dona Gonzala vedež in vrač na haciendi, ponižno pokazal lamo, ki so jo na dvorišču topli. Indijanci so bili živali, ki naj odnese z vijolično volneno vrvco na hrbet ji privezana oblačila pokojne na snežene vrhove And. Samo na ta način bo umrla gospodarica očiščena grehov, samó tako se rešijo preživeli zlih očesnih bolezní.

Kakor da se je prebudil iz sanj, je Don Gonzalo srdit ukazal, naj priključijo žival nazaj. Prekasno! Že je lepa lama plezala po strmi gorski stezi. Tedaj je senior Avendano prepodil sluge z bičem in hiše in ostal je sam z umrlo. Njen obraz je postajal vse bolj voščeno prozoren.

Čez nekaj ur so prišle žene-žalovalke s haciende in prinesle cele gore snežnobelih tuberov. Obklele so Dono Hortenzijo v samostansko haljo tretjerednic, postavile ob strani koruzne storže in vrče napolnjene s chicho, da bi se umrla, ko se na drugem svetu prebudi, mogla okrepčati. Don Gonzalo ni imel več moči, da bi se tem znakom divjega praznoverja uprl. Kdo

ve? Morda, če bi bili uporabili zelišča in kapljice, katere je v zadnjih trenotkih ponudil stariček — morda bi bili še rešili Hortenzijo?

Počasi, kakor da hočejo dražiti človeka, so Indijanke opravljale mrliške obrede. Pod, katerega so sprva poškopile z žganjem iz sladkornega trsa, so posule nato s koruzno moko in s prav drobnim pepelom.

»Da boš videl, če se mlada gospa vrne!«, je zamrmrala ena izmed žensk, ki je znala malce španski.

Dvom je vzklikl Donu Gonzalu v srcu. Se mar res duše umrlih vračajo? Vsi Indijanci to zatrjujejo in stari, tisti prav stari pripovedujejo brez konca zgodb o razločnih stopinjah v pepelu kraj mrliških postelj. Zakaj neki se tudi ne bi?...

Pomagal je Indijankam, da so končale svoje čudne obrede, in sam je zaprl vsa okna in vrata. Nato je šel po ogromnem hodniku starega dvorca, ki je stal še iz dobe, ko je bil Peru španska kolonija, v delovno sobo, kjer je nameraval prebiti noč. Indijanci so trdili, da duše, ki se vračajo na zemljo, ne sme nič motiti pri povratku.

Strahovita noč — solze in vzdihljaji. Prhutanje sov, ki so letale mimo okna, ali pa šum kril zgodnjih kondorjev, vse je vzbujalo v njem sanjarske privide. Proti peti uri zjutraj ni mogel več prenesti te bolečine. Oprezno se je splazil v dvorano in stopil na prag.

»Dios mio!« se mu je ječaje izvilo iz prs. V pepelu je bilo videti različne sledove. Toda to ni bila oblika človeške noge. Prej morda sled lame ali kake druge živali...

Ledenó je spreletavalo Dona Gonzala po hrbtu. Divje je vlekel za bronasti zvonček, da skliče družino. Napol se v spanju, tresoči se od mraza, so zaviti v dolge plašče prihiteli. Toda nihče ni nič videl, nihče nič slišal. Brez dvoma, stari čarodej in vrač je hotel prikriti, ko se je nagnil globoko nad sledove, smehljal, tisti bojzljivi in zviti smehljal, katerega so občudovanjanja vredni umetniki države Inkov vklešali svojim malikom. Se na kolenih je dvignil prazne oči k gospodarju in se zaklel, da ga ni človeka tu spodaj, ki bi mogel zatrdno povedati, kako hodijo duše; po navadi puste prav rahle sledove, kakor ptice. Ampak kdo bi le to vedel?

Don Gonzalo Avendano je preletel z očmi mračna, zagonetna obličja Indijancev. Praznoverje ga je že docela prevzelo. Načrt je bil gotov. Mirno je zapovedal, naj lepo naprej strižejo ovce. Pogreb bo šele drugi dan. In ko se je znočilo, se je skrtil za staro vitežko opremo na prostornem hodniku.

Roke so se mu tresle. Nejasna nada se je porajala v njem, kakor je rasel na nebu krvavi mesec, ki je rdečel beli pepel. Čakal je dve uri, čakal še tri, trepetal kakor v mrzlici in z obema rokama si je stiskal čeljusti, da se ne bi slišalo, kako mu šklopotajo zobje. Kakšno nezasišano tolažbo, kakšno nikdar spoznano nežnost bi mu prinesla duša Hortenzije!

Natanko ob petih, prav tedaj, ko je ura v zvoniku na graščinski kapelici odštela zadnje zvezde, katere je jutranja megla požirala, je zagledal nekaj, kar se je pojavilo na mračnem hodniku. Lama se je bližala, obstala za nekaj trenotkov brez življenja in nato naglo krenila k odprtim vratom dvorane.

»Hortenzija!« je zahropel Don Gonzalo v brezmejni tesnobi. Žival je skočila nazaj, zdirljala po veži navzdol in hotela preskočiti vrtno ograjo. Čisto nagonski je Avendano potegnil samokres. Petkrat se je zablskalo.

Poslednji soj bledega meseca je razsvetljeval tajinstveno žival, ki je ustreljena ležala na tleh. Don Gonzalo se je bled kot mrlič približal. Z obrazom v izvotleni glavi lame je pod kožuhom ležal in še vedno krčevito z rokami stiskal noge živali mladi gospodar s sosednje haciendi, Miguel Flores, najbolj razupiti Don Juan vse okolice.

Senior Gonzalo Avendano je brez tožbâ kot dober sin Sierra s težavo zavlekel mrliča k odru, na katerem je počivala umrla. Nato je prinesel veliko štirioglasto pločevinasto posodo, povsod razlil petrolej — po tretjeredniškem oblačilu, po pepelu na podu — izpraznil vrče in jih napolnil s petrolejem.

In Indijanci, med katerimi to noč nihče ni zatisnil očesa, so z bližnjih vzvisin, odkoder so se razlegali glasovi peruanskih piščali, polni neozdravljive otožnosti, z grozo gledali, kako je hiša, v katero so se vrnile duše, pogorela do tal.

ča trošarino, prodajalec na veliko, oziroma tisti, ki plača trošarino.»

Dalje se pobira skupni prometni davek na trošarinske predmete po § 5. zakona o skupnem davku na poslovni promet obenem z dotično državno trošarino in deli skupni prometni davek na trošarinske predmete povsem in v vsakem oziru usodo državne trošarine, se predpiše in odpiše tedaj povsod tam, kjer se predpiše in odpiše ustrezna državna trošarina itd.

Skupni prometni davek na trošarinske predmete in torej tudi na vino, je tedaj neločljiv od državne trošarine in je potemtakem popolnoma izključeno, da bi se državna trošarina predpisala in pobrala, skupni prometni davek na dotični trošarinski predmet pa ne.

Obveznost plačevanja skupnega prometnega davka na vino je tedaj pri točilih pod vejo in nabavljalnih zadrugah odvisna samo in edino od vprašanja, če obstoja za nje obveznost plačevanja državne trošarine na vino ali ne.

To vprašanje pa je tako za točilec pod vejo kakor tudi za nabavljalne zadruge izven spora.

Točilec pod vejo mora namreč vse vino, namenjeno za točenje, zatrošariniti, ostalo vino pa se mu stavi za dobo dokler traja vinotoč, pod zaporo. Prav tako je izven debate, da so nabavljalne zadruge zavezane plačevati državno trošarino na nabaljeno nezatrošarinjeno vino.

Čim pa je podana obveznost plačila državne trošarine na vino, je podana tudi obveznost plačila skupnega prometnega davka na vino ter ni dopustna, oziroma predvidena v tem pogledu nobena oprostitev niti izjema.

Odstavek 2. omenjenega § 14. zakona o skupnem prometnem davku, ki govori navidezno za nasprotno stališče, ne izpreminja nič na obrazloženem pravnem položaju, ker ustanavlja, oziroma vzdržuje sicer za poljedelce oprostitev plačevanja skupnega davka na poslovni promet za osnovne proizvode poljedelstva, med katere spada

brez dvoma tudi vino, a kajpada samo tiste slučaje, kjer poljedelec ni obvezan v plačilo državne trošarine, ker je s tem podana eo ipso tudi obveznost plačila skupnega prometnega davka. Če torej prodaja vinogradnik svoj vinski pridelok na običajni način (po 50 l naenkrat, ali pa na svojem domu v vaseh v količinah najmanj po 5 litrov, v mestih pa najmanj po 10 litrov naenkrat), ga ne more nihče terjati za skupni prometni davek, ker tudi ne plača državne trošarine za prodano vino. Državno trošarino in s tem tudi skupni prometni davek mora plačati kupec vina. Vinotoč pod vejo pa ni več splošno običajna prodaja vina, ampak točenje slično kakor v gostilni, pri katerem je plačnik državne trošarine in s tem tudi skupnega prometnega davka na vino, točilec pod vejo in nihče drugi.

Končno je pa tudi utemeljevanje nabavljalnih zadrug državnih uslužbencev, češ, da bi bile z ozirom na točko 7, člena 14. uredbe na boljšem, če bi uvažale vino iz inozemstva, ker bi potem odpadel skupni prometni davek na vino, pravno neosnovano.

V smislu § 4. zakona o skupnem prometnem davku se plačuje namreč skupni prometni davek pri uvozu na carinarni obenem in na isti način kakor ostale davščine.

Tudi tu je nesporno, da bo pobrala carinarna poleg ostalih davščin tudi trošarino na vino. Čim pa pobira trošarino, mora pobirati tudi skupni prometni davek na vino, ker sta, kakor že spredaj razloženo, trošarina in skupni prometni davek na trošarinske predmete (in torej tudi na vino) neločljiva ter delita vedno isto usodo.

* V kratkem objavimo iz peresa istega odličnega strokovnjaka še več razprav o najvažnejših vprašanjih trošarinske prakse in zakonodaje. Opozorjamo na te temeljite članke naše bralce finančne stroke, pa tudi gospodarske kroge, katerih se tičejo.

Op. uredn.

Vestnik.

Važno opozorilo. Z današnjo številko stopamo v tretje četrtletje 1931. Vsem cenj. gg. naročnikom smo priložili položnice in jih vljudno prosimo, da obnove z njimi naročnino za naprej in nam nakažejo morebitne zaostanke. Položnico dobi vsak; kdor ima naročnino plačano že za naprej, naj jo pridrži ali uporabi za to, da pridobi z njo novega naročnika ali prispevek za tiskovni sklad. Poleg naslova smo danes označili vsem, ki so z naročnino v zamudi, z rdečilom vsoto, ki je na naročnini do 30. junija t. l. še na dolgu. Vse prizadete cenj. gg. naročnike najvljudneje prosimo, da nam te zaostanke nakažejo čim

prej, če le mogoče v celoti ali vsaj deloma, ostanek pa drugi mesec.

Uprava.

Za tiskovni sklad »Našega Glas« so prispevali gg.: Jos. Jaklič, carinski upravnik v pok., Studenci, 25 Din; Marija Hübl v Kranju, Dolar Simon v Kranju in Jos. Volavšek v Mariboru a po 10 Din; Schmit Drago v Trebnjem in Jernej Petrič v Radečah po 5 Din. Najsrčnejša hvala vsem! — Uprava.

Nove naročnike za »Naš Glas« so pridobili gg.: Bernard Kovač v Celju 1, Ivan Keržan v Velikih Laščah 1, Franjo Magdič v Ljubljani 1, Jakob Košir v Begunjah 1, Josip Höngman

toplo vodo, vodovodom, splakovalnimi stranišči in hidranti.

Stavba je dvanadstropna, v pritličju zidana, slog gorenjski. Ima 4 kleti, večjo in manjšo gostilniško sobo, veliko kuhinjo ter 21 tujskih sob. Da celo temnica za ljubitelje fotografskega sporta je na razpolago. Na podstrežju je skupno ležišče, tako da more tudi pri pri hudem navalu prenočiti v tem »Domu« mnogo obiskovalcev.

Z dveh balkonov, kakor tudi s fronte je krasen razgled na Dravsko polje, pa na slikovite Slovenske gorice, Haloze in celo na daljne hrvatske gore. V neposredni bližini žubori hladen studenček, z vseh strani veje pristen sveži pohorski vzduh, ki je v višini 1030 m že precej oster.

Toliko o »Pohorskem domu« samem, zdaj pa še kratko poročilo o otvoritveni slavnosti.

Že na predvečer so se pripeljali občinski uslužbenci iz Ljubljane (37), Celja, Ptuja in Trbovelj v Maribor, kjer je bil prisrčen sprejem in je izrekel dobrodošlico magistratni svetnik g. Rodošek. Potem pa z mestnim avtobusom do Reke pri Hočah in odtod peš za dobre pešce 1½ ure, za slabše komaj 2 uri do »Pohorskega doma«. Med šalami in dovtipi smo bili na cilju, da sami nismo vedeli kdaj in šele po zdravni grom topičev nam je povedal, da stojimo pred ponosno stavbo, hôtelom »Pohorski dom«.

Dodelitev sob je izborni funkcijonirala ter so mariborski tovariši gledali v prvi vrsti nanas, goste. Po kratki seji »Zvezinega« upravnega odbora je bila

Majdica že zna to.

Mala Majdica gre posebno rada sama nakupovati. Nedavno ji je hotel dati trgovec mesto Schichtovega Radiona nekaj bajé „prav tako dobrega“. Ali Majdica s tem ni zadovoljna, ker se ona že spozna v tej stvari. „Jaz in moja mamica jemljeva samo Schichtov Radion; nekaj boljšega sploh ne morebiti“, odvrne ona trgovcu in vse žene v trgovini ji smehljajoč pritrdijo.

**SCHICHTOV
RADION
PERE SAMI
IN VARUJE PERILO
ZAJAMČENO BREZ KLORA**

v Kranju 3. Najiskreneje se zahvaljuje vsem tovarišem za podporo — uprava.

Samopomoč državnih nameščenecv in upokojenecv v Mariboru je od 1. aprila t. l. do danes nudila prvo pomoč dedičem sledečih umrlih članov: 1. Čaks Jak., kap. v p. 1300 Din, 2. Raunicher Albertina, vdova po sodn. 1900 Din, 3. Keržič Ivan, poštni poduradnik 1900 Din, Šerban Štefan, davčni nadoficijal v pok. 1300 Din, 5. Maurič Jožef, šolski upravitelj v pok. 1950 Din, to so 3 slučaji B skupine in 2 slučaji A skupine. — Toliko v vednost, ker je odbor prav v zadnjih dneh razposlal čekovne položnice ter se člani naprošajo, da čim prej nakažejo prispevke. Vsi člani, ki zadnjih poslanih položnic še niso poravnali, imajo skupno plačati za 10 slučaje B in 3 slučaje A, to je 46 Din. Vsa natančnejša pojasnila daje tajništvo g. Franc Gregorič, Maribor, Tržaška c. 5.

Prvi prejemki novo postavljenih uradnikov. Po § 263. novega uradniškega zakona prejemajo uslužbenci ob napredovanju še eno leto svoje dotedanje, stare prejemke. Pri tem je ostalo nepojasnjeno, da-li je postavitev uradniškega pripravnika na uradniško mesto po § 12. uradniškega zakona smatrati kot napredovanje v smislu § 263. uradniškega zakona in da-li obdrži v tem primeru novi uradnik še eno leto dotedanje svoje, torej

prilagoditve prejemke. Na zadevno vprašanje gradbenega ministrstva je glavna kontrola na splošni seji dne 22. maja 1931. (št. 51.604) odločila, da se postavitev pripravnika na uradniški položaj ne more smatrati za napredovanje po § 263. uradniškega zakona. Zato v takih primerih pripada novo postavljenemu uradniku uradniška plača od 1. dne prihodnjega meseca po nastopu službe (oziroma po napredovanju), kakor to določa § 30. uradniškega zakona.

Uvedba pismenih skušenj na vseučilišču. Na beograjski pravniški fakulteti bodo v prihodnjem semestru uvedeni pismeni izpiti iz vseh predmetov, ki pa ne bodo obvezni. Pismeno skušnjo bo po svojem preudarku predlagal za posamezno stroko dotični profesor. S tem naj se omogoči, da se semestri podaljšajo in da se olajša polaganje izpitov.

Brezplačno zdravljenje v zdravstvenih domovih. Po uredbi o organizaciji in področju higijenskih zavodov, zdravstvenih domov in zdravstvenih postaj se bo vršil odslej v zdravstvenih domovih brezplačen bolniški pregled siromašnih oseb. Doslej so skrbele za zdravljenje in za zdravlila siromašnih občanov njihove občine, v bodoče bodo pa pri zdravstvenih domovih, kjer postojajo, poslovale posebne brezplačne ambulance za reveže.

Našim naročnikom.

Naročnikom lista, ki so z naročnino v zaostanku, označuje uprava od časa do časa na naslovnem listku z rdečilom dolžni znesek. Mnogi zamudniki ta namig razumejo in dolžno naročnino poravnajo. Od nekaterih pa prejema upravnštvo začudena, čisto užaljena pisanja, zakaj ta opomin, da so že plačali za tekoče leto, da niso nič več dolžni itd. Navadno se pa izkaže iz upravnških knjig, da izvira zaostanek iz prejšnjih dob, čisto da-

leč nazaj, tako da se naročnik zaostanka že ne spominja več. Naše upravnštvo kar najskrbneje vodi vplačilne sezname, tako da so pomote po človeški previdnosti vsaj — skoro izključene. Zato prosimo vse naročnike, ki so z naročnino v zamudi, da zaostanke čim prej poravnajo, ker mora tudi uprava sproti plačevati stroške v tiskarni in drugod. — Nedavno se je pa dogodil tudi slučaj, da je nek dolgoletni naročnik vrnil in ogorčen od-

Josip Skalar, višji rač. svetnik v p.:

„Pohorski dom“ — nov dokaz stanovske zavednosti.

V nedeljo, 14. junija 1931., je bil za zeleno Pohorje lep praznik — otvarjala se je nova planinska postojanka, ponosni »Pohorski dom«, katerega je zgradila podjetnost mariborskih občinskih nameščenecv, na čelu jim neumorni načelnik urada, nadsvetnik ing. Černe. Kakor lanske otvoritve »Jelovce« v Kamni gorici — doma, ki naj nudi magistratnim uslužbencem iz Ljubljane oddih in jim bo event. okrevališče — tako sem se s kvartetom »Glasbene Matice«, v katerem sodelujejo poleg mene trije ljubljanski magistratni uradniki, udeležil tudi tega slavnja mariborskih avtonomnih uslužbencev, ki je bilo zvezano z redno letno skupščino »Zveze organizacij občinskih uslužbencev in upokojenecv dravske banovine«. In ni mi bilo žal! Videl sem iznova, kaj doseže stanovska zavest in vztrajnost in le želel bi, da bi se tudi državni nameščenici tako daleč povzpeli, da bi i oni zgradili svoja okrevališča!

In kako so dobili mariborski občinski tovariši sredstva za izvedbo tega smelega načrta? Ustanovili so si stavbno zadrugo in z garancijo mestne občine mariborske so najeli primerno posojilo. In napravili so načrte, pa pri znancih in podpornikih dobili razne potreščine, da celó slike za stonj in vstal je ponosni »Pohorski dom«, opremljen z vsem komfortom, mrzlo in

skupna okusna večerja, potem se je pa razvila prav prisrčna prosta zabava, deloma v obeh gostilniških sobah (v manjši, tkzv. »lovski« sobi in v »večji«), največ pa pri mizah na prostem, saj je bila noč topla in »milobe polna«. Več »govoranc«, petje kvarteta ljubljanske »Glasbene Matice« in recitiranje priložnostnih verzov pohorskega pesnika, mariborskega magistratnega uradnika g. Zorzuta, so nam krajšali čas. Vse je bilo sprejeto z veseljem in hvaležnostjo in petje je odmevalo še pozno v noč tja daleč po Pohorju, saj so zahtevali poslušalci dodatek za dodatkom. Predslavlje je bilo končano s starodavnim »povštertancem«, nakar smo si privoščili par ur počitka.

Že na vse zgodaj nas je zbudilo zlato solnce, pokanje topičev in smeh prihajajočih novih gostov. Pa saj nismo prišli na Pohorje spat! In tako smo vstali, pa se po zajtrku napotili do komaj deset minut oddaljene »Mariborske koč«, prej nemške postojanke, ali pa na razgledni stolp. Društveni funkcionarji in delegati so pa med tem zborovali in reševali razna stanovjska vprašanja.

Ob 10. uri je bilo pa zopet vse zbrano pred »Pohorskim domom«, saj se je začela njegova blagoslovitev in oficijelna otvoritev. Blagoslovitev je izvršil predsednik »Aljaževega kluba« v Mariboru, g. dr. Jerhart, ki je tudi bral sv. mašo. Prav prisrčen in poljuden je bil njegov nagovor pri evangeliju, ki je izzvenel v željo, da si v »Pohorskem domu« krepimo dušo in telo! Pri maši je pel ubrano ad hoc sestavljeni pevski zbor mariborskih magi-

stratnih uslužbencev Belarjevo »Mašo« in Riharjev »Pozdrav Mariji«, Matični kvartet iz Ljubljane pa je zapel iz Medvedove maše »Gloria« in »Benedictus«. Mogočno je odmevalo čez Pohorje: »Mir vam bodi«. Tudi navzoča godba je zaigrala nekaj primernih komadov.

Po maši je otvoril novi dom v imenu predsednika nadsvetnika ing. Černeta podpredsednik stanovske zadruge magistratni uradnik Brandner, ki je podal kratak historijat vse akcije ter je na koncu poudarjal, da »Pohorski dom« že iz praktičnih ozirov ni namenjen samo mariborskim magistratnim uslužbencem, temveč vsem tistim, ki iščejo zdravja in razvedrila v svežem zraku. Po otvoritvi so častitali zadrugi podban g. dr. Pirkmajer, mariborski podžupan g. dr. Lipold, gg. dr. Rus, Šubic in Burger, kot zastopniki županov v Ljubljani, Celju in Ptuj ter zastopniki raznih korporacij in društev. Končno je g. Zorzut s svojimi izbornimi priložnostnimi verzmi prispeval mnogo v razvedrilo navzočega občinstva.

Otvoritvi je sledil banket, na katerem so govorili podban g. dr. Pirkmajer, podžupan g. dr. Lipold in mariborski magistratni svetnik Rodošek.

V ostalih prostorih ter okoli »Pohorskega doma« pa se je razvila čisto neprijetna zabava, pri kateri je mačljivo sodeloval ljubljanski kvartet »Glasbene Matice« v splošno zadovoljnost vseh gostov.

Le prehitro je prišel čas odhoda in številno občinstvo se je razkropilo po raznih potih v dolino, noseč seboj prelepe vtise tega pohorskega slavnja.

povedal list zgolj zato, ker je bila priložena tudi njegovemu izvodu — českovna položnica. Uzaljenost v tem primeru gotovo ni upravičena. Saj ob četrtletju že kar v tiskarni vložijo vsak izvod lista po eno čekovno položnico za poravnavo tekoče ali zastale naročnine, ne gledé na to, da-li je posameznik že naročnino poravnal, morda celo za naprej, ker je to tehnično težko izvedljivo. Sicer pa vedno uprava prosi izrečno v listu vse take naročnike, naj položnice, katerih ne potrebujejo, uporabijo prihodnjič, oziroma naj jih izroče tovarišu, ki še na list ni naročen in jih potrebuje. — Prednje smo smatrali za potrebno, da sporočimo vsem našim naročnikom s prošnjo, da ostanejo listu zvesti, mu pridobivajo novih naročnikov in po možnosti točno in vnaprej plačujejo naročnino. Izdajateljstvo ne prejema nobenih subvencij od nikogar in je navezano zgolj na dohodke od lista samega.

Obleke kemično čisti, barva, plislra in ilka tovarna J. O. S. REICH.

Organizacijske vesti.

Društvo finančnih pravnikov v Ljubljani. Na izrednem občnem zboru dne 11. junija je Društvo finančnih pravnikov soglasno sklenilo, da se razide.

Razid društva. Društvo državnih nameščencev in upokojencev za politični okraj Ptuj se je vsled soglasnega sklepa občnega zbora z dne 16. maja 1931. prostovoljno razšlo.

Razid društva. »Udruženje nižjih državnih uslužbencev v Ljubljani« se je po sklepu izrednega občnega zbora z dne 4. junija t. l. prostovoljno razšlo, ker nima več pravne podlage za nadaljnji obstoj.

Članom »Dobrote«. Od »Dobrote« so umrli v letu 1930. ti-le člani: Komar Franc v Ljubljani (član skupine A) star 66 let, Kolb Franjo v Kranju (A in B), 52 let, Kolbe Franjo v Litiji (A in B) 73 let, Prosnik Ana v Mari-

boru (A in B) 47 let, Pišek Franc v Ljubljani (A in B) 69 let, Pernat Tomaž v Mariboru (A) 46 let, Kunc Franc v Ljubljani (A) 75 let, Šega Francka v Radovljici (A in B) 64 let, Jereb Franc v Ljubljani (A in B) 69 let, Weber Cvetka v Ljubljani (A) 8 let, Kampjut Lavoslav v Ljubljani (A in B) 53 let, Lesjak Franc v Ljubljani (A) 58 let, Dovjak Ivan v Novem mestu (A) 61 let, Ferčnik Katarina v Laškem (A) 61 let, Weiss Ivan v Ljubljani (A) 41 let, Frank Drago v Ljubljani (A in B) 56 let, Muser Josip v Ljubljani (A) 56 let, Benkovič Josip v Celju (A in B) 29 let, Bezjak Anton v Ljutomeru (A) 48 let. Skupaj 19 članov, od teh 9 iz skupine B. — V letu 1931. pa so do 19. aprila umrli: Novak Ivan v Doleh pri Litiji (član skupine A) 70 let, Ravnikar Anton v Ljubljani (A in B) 65 let, Soklič Ivan v Gor. Radgoni (A in B) 46 let, Glavnik Marija v Ptuj (A in B) 41 let, Vidic Pepca v Celju (A in B) 40 let, Jesenšek Alojzij na Viču (A in B) 71 let, Simončič Gusti v Ljubljani (A) 48 let, Lesjak Emilija, v Ljubljani (A in B) 45 let, Klojčnik Ivan v Mariboru (A in B) 41 let. Skupaj 9 članov, od teh 7 iz skupine B.

Oblačilnica za slovenijo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6
priporoča svojo bogato zalogo vseh vrst manufakturnega blaga. Državni uradniki dobijo blago na obroke samo s predložitvijo uradne legitimacije.

Staroupokojenci.

Pod tem naslovom je dne 18. junija objavil ljubljanski »Jugoslovan« naslednji člančič:

»Položaj starih upokojencev postaja vedno bolj obupen. Cene vsakdanjih potrebščin stojijo vedno na isti višini; najemnina stanovanj, odkar je odpravljena stanovanjska zaščita, se stalno zvišuje v nedosegljivi meri; denarni prihranki in zaloge oblek iz prejšnjih časov so izčrpane. Vsem javnim in zasebnim nameščencem so

se ponovno zvišale plače, baš zaradi naraščajoče draginje, edino stari državni upokojenci morajo izhajati s kronsko pokojnino reducirano na dinarsko papirnato valuto.

Zahteva za zvišanje pokojnin je skrajno nujna in že iz človeškega stališča neizogibna. Poleg tega je zahteva starih upokojencev povsem legalna, saj se glasi v originalu čl. 3. konvencije nasledstvenih držav o pokojninah, da se ima plačati pokojnine po istem merilu, ki je bilo odrejeno od bivše pristojne uprave. To merilo torej je razumeti po duhu konvencije v smislu valorizacije, kar odgovarja pri nas predvojni kroni pomnoženi s 40-kratnikom.

Ker so se državne gospodarske prilike z ozirom na dobljeno stabilizacijsko posojilo poboljšale, je pač upravičeno v vsakem oziru pričakovanje, da se pokojnine starih upokojencev uredijo v smislu podpisane konvencije.

Zborovanje davčnih uradnikov v Beogradu.

V nedeljo dne 21. junija 1931. se je vršila v Beogradu izredna glavna skupščina davčnih uradnikov, organiziranih v Udruženju poreskih činovnika. Navzočih je bilo okoli 60 delegatov iz vseh krajev države. Slovence sta zastopala predsednik ljubljanskega poverjeništvaja g. St. Ribnikar in tajnik Iv. Mešek.

Namen izredne skupščine je bil predvsem prilagoditi dosedanja pravila Udruženja v smislu določil §§ 76 in 345. zakona o uradnikih.

Skupščino je otvoril predsednik g. Stojanović in po izvršenih formalnostih predlagal pozdravne brzojavke kralju in drugim, kar je bilo sprejeto z velikim odobravanjem. Nato se je prešlo na dnevni red.

Člen 6. se glasi: Člani Udruženja so lahko:

a) vsi aktivni državni uradniki davčne stroke (uradniki oddelka za davke v ministrstvu, uradniki finančnih direktij, finančnih inspektoratov

in davčnih uprav);

b) vsi upokojeni uradniki davčne stroke, ki so bili dosedaj člani Udruženja.

Člani, ki so premeščeni, se sprejmejo za člane poverjeništvaja v novem kraju, če to prijavijo. Ostanjejo pa lahko člani posmrtnih ali sličnih fondov prejšnjega poverjeništvaja, če izpolnjujejo vse pogoje.

Člen 22.: Upravni odbor sestoji iz 5 članov s sedežem v Beogradu. Poleg tega iz vseh predsednikov poverjeništev.

Člen 23.: Ta člen govori o pravici odbora za sklicanje ožjih in plenarnih sej, o sklepčnosti itd.

Člen 39.: Redne skupščine Udruženja se bodo vršile vsako leto o Binkoštih v kraju, katerega določi predhodna skupščina. Dnevni red se mora objaviti 20 dni pred skupščino v »Poreski službi« ali v »Službenih Novinah«.

Člen 62.: Poverjeništvaja Udruženja lahko ustanove vsako zase ločeno za svoje področje dobrodelne fonde za pomoč ob smrti itd. Imovina teh skladov se vodi ločeno od imovine poverjeništvaja.

Člen 43.: Uprava se lahko voli na skupščinah po listkih ali z vzklikom.

Člen 60.: Črtajo se besede »finančne direktije« in velja »banovine«.

Izvršile so se tudi nekatere druge nebitvene spremembe.

Poleg spremembe pravil se je debatiralo tudi o potrebi izmene § 257./II. zakona o uradnikih, o naraščajočem pomanjkanju strokovnega uradniškega osebja, o potrebi odprave višjega strokovnega izpita, o odpravi taks za izpite itd.

Odbor se je pooblastil, da sestavi za vsa ta vprašanja posebne resolucije in jih predloži osebno merodajnim činiteljem. Mnogo se je govorilo o ustanovitvi kreditne zadruge davčnih uradnikov, ni pa prišlo do dokončnega sklepa.

O drugih podrobnostih smo obvestili tovariše potom okrožnice.

Iv. Mešek.

Najboljši
šivalni stroji in
kolesa znamke
GRITZNER in ADLER
ter švicarski ple-
tilni stroji, Dubled
za rodbino, obit
in industrijo

Josipa
Petelinca

LJUBLJANA, blizu Prešernovega spomenika. Telefon 2913.
Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija.
Delavnica za popravila.

L. Mikuš
Ljubljana, Mestni trg 15

priljubljen
priljubljen

dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D
najmoderneje konstrukcije
THE REX Co.
Ljubljana, Gradisce 10

Modno blago, perilo in potreščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka
A. PERSCHE
LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

Tovariši!

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašujejo v „NAŠEM GLASU“! Kdor podpira nas, ga podpiramo mi!

Prepričajte se sami, da je strojno vezenje perila, oblek in pregrinjal najtrpežnejše, najlepše in najcenejše, ako je izdelano pri tvrdki

M. LEITGEB
LJUBLJANA, Jurčičev trg 8.

Kr. dvorni dobavitelj
ANTON VERBIČ, Ljubljana
Delikatese Špecerija
Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

Telefonska številka 2412

Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

t. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Telefon številka 2312
Račun pošt. hran. 10.761

UČITELJSKA TISKARNA
LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA

JE NAJMODERNEJE UREJENA IN IZVRŠUJE VSA TISKARSKA DELA OD NAJPREPROSTEJŠIH DO NAJMODERNEJŠIH

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarbnem ali večbarbnem tisku; brošure in knjige v vseh nakladah, časopise, revije in mladinske liste. Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov

LASTNA TVORNICA ŠOLSKIH ZVEZKOV

MANUFAKTURNA TRGOVINA

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapestri itd.) — Puh, perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gg. uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

C. J. HAMANN
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih potrebščin - Predtiskarinja modernih ročnih del.